

கா

வூரி ராமலிங்கம் அப்பல நரசய்யா என்பதைவிட

'கப்பல்' நரசய்யா என்றால் உடனே, 'அட, அப்படிச் சொல்லப்பா' எனும் தமிழ் ஆர்வலர்களே ஏராளம்! ஆம், மரைன் இஞ்சினியரிங் எனப்படும் கடற்பொறி யியல் படித்து, ஐ.என்.எஸ். விக்ராந்த் போர்க் கப்பல் உட்பட பல கப்பல்கள், உலகின் பல துறைமுகங்களில் பணி செய்து, அங்குள்ள பல முகங்களை, மக்களை, அனுபவங்களை நமக்கு கவைபடத் தமிழில் கொடுத்து வருபவர் நரசய்யா. இனி அவரோ...

கடல் நீரில் கால் நனைத்தது...

'ஜி. கே. செஸ்டர்டன், நிகோலஸ் மொன்சராட், ஹெமிங்வே போன்றவர்களின் எழுத்துக்களைப் படிக்கும்போது, 'இதுபோல் நம்மாலும் எழுத முடியுமா?' எனக் கேட்டுக் கொண்டேன். அதிலும், நிகோலஸ் மொன்சராட்டின் க்ரூயல் சீ (cruel sea-கொடுரமான கடல்!) எனும் கப்பல் பயண அனுபவங்களைப் படிக்கும் பேராது ; 'கடலில் பணி புரிபவரின் அனுபவங்களை சராசரி மனிதர்கள் எப்படித் தெரிந்து கொள்வார்கள்? ஒரு பயணக்கட்டுரையை விட-

இந்தக் கடல் அனுபவங்கள் சொல்லும் கதைகள், மயிர்க் கூச்செறியும் நடப்புகள், மாற்றங்கள் எப்படி மற்றவரைப் போய்ச் சேரும்?' என்று எனக்குத் தோன்றியது.

முதலில் நான் எழுதிய இரண்டு கதைகளுமே, ஆங்

கடல் நீந்த மடல்கள்...

நரசய்யா வடன்
கிரு சந்தீய

கிலத்தில் எழுதி, அப்படியே தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டவை! இரண்டுமே, ஆனந்த விகடனில் முத்திரைக் கதை களாக வெளிவந்தன! எனக்கு அது உர்சாகத்தைத் தந்தது!

அப்படியே, இந்த இலக்கியக் கடவில் எனக்கென ஒரு பாதை வகுத்துக் கொண்டு, சிறு துடுப்புடன் படைகை ஓட்டுகிறேன்...

நிறைய எழுதி வருகிறேன்.

எந்த நாட்டுக்கு, மாநிலத் துக்குப் போனாலும், அங்கே பழைய புத்தகக் கடைகளில் தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடித் தேடிப் படித்துதில், ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய வர், ஜெயகாந்தன்!

‘அட, இப்படியும் தமிழில் தரமான எழுத்தாளர்கள் உள்ளனரா?’ என்று தமிழ் மேல் மோகம் கொள்ளத் தொடங்கி, சில படைப்புகள் எழுதினாலும் அதில் தரம் நிரந்தரமாக உள்ளதையே

எழுத முற்பட்டேன். தமிழில் என் எழுத்துக்கள் பிரசரிக்கப்பட்ட பின்னரே, நிறைய தமிழ் படிக்க ஆரம்பித்தேன்.”

கெடு வைத்தா படைக்க முடியும்!?

“சிறுகதைகளே எனக்கு வரும். பலர் கவிதை எழுதுங்கள் என்றும், நாவல் எழுதுங்கள் என்றும் வற்புறுத்தினாலும், என் ராஜ்ஞியம் சிறுகதைகளே! (domain என்றார் ஆங்கிலத்தில்) என், திரைப்படக் காரர்கள்கூட பல ‘முக்கியவஸ்துகள்’ வந்தார்கள்; அன்போடு மறுத்துவிட்டேன்; கதை எப்படி மாற்றப்படும் என்று நமக்குத் தெரியாது! கடைசியில் மூலக் கதை.. நரசம்யா என்று போட்டுவிட்டு, ‘திரைக்கதை’ என்று அதை மற்றவர்கள் தன் பெயரிட்டு நிதியாக சிதைத்து விடுவார்கள். தொடர்க்கதைகள், வாரம் ஒரு விஷயம் என எழுத அழைக் கிறார்கள். கெடு வைத்தா படைக்க முடியும்? அவ்வாறு படைப்பவர்களை நான் குறை கூறவில்லை. எனக்கு உடன்பாடல்ல, நான் அவ்வளவே.”

மீண்டும் பயணம், ஒரு புதிய அலை!

“1994-96ல் ஜக்கிய நாடுகளின் பிரதி நிதியாக, கம்போடியா நாட்டின் துறை முகங்களை சீர் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்ட போது, அங்கோர்வாட் கோவிலைக் கண்டு பிரமித்துப் போனேன்! அதுவே என்னை சரித்திருத்தில் ஈடுபடச் செய்தது. அதுவே என்னை ‘கடல் வழி வணிகம்’ எனும் நூலை எழுத்த துண்டியது.”

கடவில் ஒரு முத்து..

“‘சரித்திருத்தில் தேர்ச்சி கொள்’ என்றான் பாரதி. ஆம், நம் சரித்திரம் முழுவதும் தெரிந்த ஒருவன் எந்நாளும் நமது தாய் நாட்டை பரிகாசம் செய்ய மாட்டான். கி.மு. 3ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.மு.1300 வரை தொடர்ந்து கடல், கடல் வழி வாணிகத்தில் தமிழன் கோலோச்சிய தாக சங்க இலக்கியங்களில் பல மேற் கோள்கள்! கடலில் மாய்ந்த வழுதி என்றே

ஒருவனின் பெயர் புறநானூற்றில் வருகிறது! பாண்டியனின் பரம்பரை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, திரைகடலோடி திரவியம் கண்டது! சோழ சாம்ராஜ்யம் காணாத கடல் பிரயாணங்கள் இல்லை எனலாம்! ஆங்கிலேயர்களும் வடநாட்டு சரித்திர ஆசிரியர்களும் இவற்றை இருட்டிடப்பு செய்துவிட்டதை நாம் உணர்ந்து உலகுக்கு வெளிக் கொணர வேண்டும். இன்றைய இன்டர்நெட் உலகத்தில் இது சாத்தியமே!”

கடலில் ஒரு கானல் நீர்...

“‘தமிழை வளர்க்கிறேன்’ என யாரும் சிரமப்படத் தேவையில்லை! காலம் கடந்து நிற்கும் மொழி தமிழ் முன்பு பத்திரிகைகளில் எழுதிய பல பிரபலங்கள், சமஸ்கிருதம் கலந்த நடையையே யையாண்டார்கள். இன்று சமஸ்கிருதம் வளர்ந்ததா? இல்லையே! இன்று அதுவாகவே தூய தமிழாக, பெரியார் செய்த மாற்றங்களோடு வளரவில்லையா? ஆங்கிலக் கலப்பிருந்தாலும், தமிழ் தமிழாகவே இருக்கும்; மொழிக்குத் தேவை புரியவைத்தல். அதை எப்படிச் செய்தாலும் காலம் ஏற்றுக்கொள்ளும்; ஏற்பில்லாததைப் புறந்தள்ளும். நாமாக எதையும் வளர்க்க முற்படவேண்டாம்; படித்து வந்தாலே போதும்!”

எனது கலங்கர விளக்க வெளிச்சம்...

“எனது பாதை எது என்பது தெளிவாக உள்ளது; எனது என்னைங்கள், எழுத்துக்கள், நிகழ்வுகள், கதைக் கரு, யாவும் உணரப்பட்டவை, அனுபவிக்கப்பட்டவை! எதுவும் கற்பனையோ, ஜோடித்தவையோ,

பொய்யோ அல்ல!

‘மெய்’ கண்ட உண்மை கதைகள்; எனவே தான் அவை பிரசரிக்கப்படுகின்றன. எழுத முனை பாண்டியனின் பூம்பூரையும்,

சோழ ராஜ்யமும் காணாத கடல் பிரயாணங்களே

கீல்வை!

ஷங்கிலேயர்கள் கிருட்டிபு செம்துவிட்டனர்!

பவர்களுக்கு நான் சொல்லும் ஒரே அவிவரை இதுதான்- உணர்வதை எழுதுங்கள், உள்ளிருந்து எழுதுங்கள். அதுவே என்றும் வெளிச்சம் பெறும்.”

கரை சேரும் இடம்...

“மெதராகப் பட்டண துறை முகம் பலரை இந்த நாட்டுக்கு ஈர்த்துள்ளது! அதைப் பற்றிய சரித்திரப் பதிவுகள், கதைகள் கொண்டு எனது ‘மெதராகப் பட்டணம்’ நூல் வெளிவர இருக்கிறது.

மதுரை செல்ல நேரும்போதெல்லாம், அதன் சரித்திரம் என்னை எழுதத் தாண்டிவிட்டது! முன்பு சொன்னதுபோல், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நிலத்தை மட்டுமல்லாது, நீரையும் ஆண்டதமிழன் சரித்திரம் சொல்ல வருகிறது, ‘ஆலவாய்!’

- என்றார் காவுரி ராமலிங்கம் அப்பல நரசம்யா; இல்லை இல்லை, ‘கப்பல்’ நரசம்யா!

- மரபூர் ஜெ.சந்திரசேகரன்

